

muše GLASILO SKUPŠČINE OBČINE LAŠKO

delo

Letnik V. — Laško, oktober 1971 — Številka 10 (50)

VODOVOD V SEDRAŽU ODPRT

V nedeljo 19. septembra letos je predsednik občinske skupščine tovariš **MIHA PROSEN** na svečan način izročil novozgrajeni vodovod v Sedražu svojemu namenu.

Mala svečanost, kateri je po starem slovenskem običaju seveda sledila veselica z bogatim srečolovom, je pokazala, da se prebivalci Sedraža dobro zavedajo, kakšno pridobitev pomeni vodovod. Na tej priložnostni svečanosti, na kateri so kot gostje bili navzoči poleg predsednika občinske skupščine Mihe Prosen še načelnik oddelka za finance in gospodarstvo **FRANC PERŠE** ter predsednik občinske gasilske zveze **RUDI CESTNIK**, je v imenu režijskega odbora podrobno opisal potek gradnje **FRANC DIACI**. Ob koncu te svečanosti so gasilci s priložnostno vajo pokazali prebivalcem Sedraža, da pomeni vodovod pomembno pridobitev tudi za požarno varnost tega kraja.

O poteku gradnje in o problemih, s katerimi so se graditelji srečevali pri svojem delu, je bilo v tem listu že večkrat pisano. Kljub temu pa bi vendarle posredoval nekaj misli in podatkov iz poročila režijskega odbora.

Ceprav je bila potreba za gradnjo vodovoda, ki naj bi oskrboval prebivalce Sedraža in okolice z užitno vodo, že dolgo časa evidentna, je do resnejših razmišljanj o gradnji prišlo v letu 1967. In ker so Sedra-

žani ljudje, ki znajo poleg govorjenja tudi delati, je že v začetku leta 1968 krajevna skupnost formirala poseben režijski odbor, ki je pozneje vodil gradnjo vodovoda. Začetna te-

vala ne samo veliko dobre volje in pripravljenosti zainteresiranih občanov, ampak tudi veliko meroto potrpežljivosti in vztrajnosti tistih, ki so gradnjo organizirali in vodili. Naj omenimo samo nekaj podatkov.

Samo za ureditev zajetja je bilo treba izkopati nekaj nad 20 m rova

GOSTJE NA SLAVNOSTNI OTVORITVI NOVEGA VODOVODA V SEDRAŽU S PREDSEDNIKOM OBČINSKE SKUPŠČINE MIHOM PROSENO NA ČELU

žava je bila že v tem, da na območju krajevne skupnosti ni primernih vodnih izvirov, zaradi česar je bilo treba vodo iskati v sosednji občini — Hrastnik. Tam so jo našli, in čeprav je hrastniška občina brez kakršnihkoli odškodninskih zahtev dovolila zajetje, je to vendarle znatno podražilo gradnjo, saj je zajetje oddaljeno od glavnega rezervoarja okoli 2 kilometra. Zanimivo je, da je bilo v začetku 34 interesentov, da pa jih je ob koncu gradnje že sodelovalo 45, kar pomeni, da je v času gradnje interes naraščal, ne pa upadal, kot je to marsikdaj pri takšnih delih, ki ne dajo takojšnjih rezultatov.

Delo je bilo naporno in dolgotrajno. Zlasti dolgotrajnost del je zahte-

v dokaj narušenem grušču. Izkopati je bilo treba približno 2 km glavnega voda, ca. 4 km odcepov za posamezne vasi in uporabnike ter zgraditi 2 rezervoarja, enega pri črpališču v velikosti 25 m³ in drugega zbiralnega v velikosti 60 m³.

Izkop glavnega voda je bil razdeljen na posamezne interese tako, da je vsak izkopal 60 m, poleg tega pa je moral vsak opraviti ali plačati 155 obveznih delovnih ur, in odšteti 700 din gotovine. To vsekakor ni malo, saj so ljudje na ta način opravili 6.250 prestovoljnih delovnih ur ter prispevali 34.700 dinarjev gotovine. Seveda pa bi bilo vse to premalo, če ne bi v svojih prizadevanjih Sedražani naleteli tudi na (Nadaljevanje na 2. strani)

PRVA GASILSKA VAJA IZ HIDRANTOV NOVEGA VODOVODA

POSVET Z DIREKTORJI

Predsednik občinske skupščine je sredi septembra sklical posvet z direktorji delovnih organizacij. Posveta so se udeležili tudi predstavniki pristojnih upravnih organov občine in Krajevne skupnosti Laško. Namen posveta je bil, da se pogovorijo o načinu financiranja regulacije Savinje v Laškem.

Od vseh vabljenih predstavnikov delovnih organizacij se posveta niso udeležili: BOR Laško — ELEKTRO, obrat Laško — ZDRAVILIŠČE Laško — KMETIJSKA ZADRUGA Laško in MERX, sektor Laško.

Uvodoma je predsednik občinske skupščine Miha PROSEN podal informacijo in navzoče seznanil o pripravah za regulacijo Savinje v Laškem.

»Regulacija Savinje skozi Laško je problem, ki ga moramo začeti reševati«, je dejal predsednik občinske skupščine. »To je potrebno zato, da zaščitimo določene zemljiške komplekse od poplave, po drugi strani pa zato, da pridobimo določena zemljišča za ustrezen gospodarski razvoj«.

Splošna vodna skupnost »SAVINJA« Celje zaključuje dela na izdelavi programa za regulacijo Savinje skozi Laško. Predvidena dela so zelo obsežna. Celotna problematika regulacije narekuje, da se pristopi k regulaciji etapno.

Sporazumno s predstavniki Vodnega sklada SR Slovenije in Vodne skupnosti Celje je bilo odločeno da se že letošnji jesen začne z regulacijo desnega brega Savinje na odseku od mostu pri Turist biroju do hiše Strmca 4. V načelu je bilo dogovorjeno, da se financiranje del

na tem odseku realizira tako, da prispeva 50 % sredstev družbena skupnost, ostalih 50 % pa prispeva Vodni sklad SR Slovenije. Splošna vodna skupnost je že izdelala predračun za ta dela. Njihova vrednost je 1.155.213,00 dinarjev, kar pomeni, da bi bilo treba v občini zbrati najmanj 570.000 dinarjev.

Po oceni realnih možnosti teh sredstev ne bi bilo možno zbrati v celoti letos. Zbrali pa bi jih, če bi se povečali prispevki vodnih odškodnin delovnih organizacij (brez delovnih organizacij v Radečah in Zidanem mostu) za 30 % v prihodnjih 5 letih, kar bi prineslo 300.000 dinarjev dodatnih sredstev. Razliko 270.000 dinarjev bi pridobili s sklenjenjem rednega programa v prihodnjih treh letih 1972/1974, ali pa z najetjem kredita, ki bi ga odplačevala Vodna skupnost Celje. Povečanje rednega letnega prispevka za 30 % pomeni za posamezne delovne organizacije obremenitev od 500 do največ 20.000 dinarjev (v 1 primeru).

Mimogrede naj povemo, da med plačnike vodnih odškodnin doslej niso bili vključeni: MERX Celje, ZDRAVILIŠČE Laško, STANOVANJSKO GRADBENO IN KOMUNALNO PODJETJE LAŠKO, zato bi bilo treba vključiti tudi te, da bi sodelovali s svojimi deleži pri tej za Laško pomembni akciji.

V razpravi o tem programu so vsi navzoči predstavniki ocenili, da je zamišljena regulacija potrebna in so se končno tudi izrekli za predlagani način financiranja. Soglašali so tudi, če bi bilo potrebno, da podaljšajo rok vračila za sredstva, ki so

jih pred leti uročile nekatere od teh delovnih organizacij za zgraditev ptt omrežja v Laškem. Po tem dogovoru je regulacija Savinje v Laškem dobila trdna tla in ni več zadržkov, da z deli ne bi mogli začeti že v prihodnjih tednih.

Ko je potem predsednik občinske skupščine še seznanil navzoče z nekaterimi značilnostmi ustavnih dopolnil v slovenski ustavi, ki bodo do 15. oktobra v javni razpravi in jim posredoval še informacijo o gradnji nove osnovne šole v Rimskih Toplicah, je bilo ugotovljeno, da nekatere delovne organizacije, med njimi: Kmetijska zadruga, MERX, Pekarna, Peta, Pivovarna in Papirnica ter Volna še niso poravnale pogodbenih obveznosti šolskemu investicijskemu skladu. Za te obveznosti so navzoči obljubili, da jih bodo poravnali že v bližnji bodočnosti, da ne bi ovirali normalnega poteka gradnje.

Končno so se zedinili, da se bodo na podobno posvetovanje, kot je bilo to, sestali še pred koncem leta in se takrat dogovorili o novem sistemu štipendiranja, ki naj bi bil uveljavljen s 1. januarjem 1972 in bi bil bolj kot sedanj, sprejemljiv za vse delovne organizacije v občini.

LEV TIČAR

VRHOVO DOBIL JAVNO RAZSVETLJAVO

Že pred leti so si vaščani Vrhovega želeli cestno razsvetljavo. To zato, ker je vas Vrhuvo strnjeno naselje ob glavni cesti Radeče-Sevnica. Ker so bile v preteklosti druge potrebe bolj važne, smo z javno razsvetljavo še odlašali.

Na letošnjem zboru volilcev, na katerem je bil navzoč tudi predsednik občinske skupščine Laško, je bil sprejet sklep, da sami financiramo javno razsvetljavo.

Naša prizadevanja niso bila zaman. S pomočjo postaje Zidani most, Elektro Krško, Cementarne Zidani most in drugih podjetij na našem območju, je ob priliki proslave 30. obletnice OF in obletnice izseljevanja naših ljudi, zasvetila cestna razsvetljava.

Pokrovitelj je bila Cementarna Trbovlje, obrat Zidani most.

Čeprav je predračun del znašal 22.000 dinarjev je k temu Krajevna skupnost Vrhuvo prispevala samo 4.500 dinarjev, ker smo dela opravili sami, seveda pod nadzorstvom Elektro-Krško. KERŽAN KARLO

VODOVOD V SEDRAŽU

(Nadaljevanje s 1. strani)

razumevanje drugje. Tu zlasti mislim na občinsko skupščino, ki je prispevala nekaj nad 50 tisoč din, na nekatera podjetja, zlasti rudnik in trgovsko podjetje Merx, ki so prispevali 9.500 din in še nekatere druge posameznike, ki so v obliki prispevkov darovali 6.540 din. Seveda pa so bili tudi stroški veliki, saj je predračun iz leta 1968 znašal več kot 220 tisoč dinarjev. Vsa sredstva so bila v celoti porabljena. In ne samo to, celo zmanjkalo jih je. Po projektu je predvidena avtomatična naprava za kloriranje, ki pa še ni vgrajena zaradi pomanjkanja denarja.

Ne glede na vse težave, ki so bile in ki še bodo, preden bodo poravnani nekateri dolgovi, vendarle lahko rečemo, da so Sedražani pokazali, ka-

ko je z dobro voljo mogoče urediti tudi velike probleme. Okrog 45 hiš ima sedaj tekočo vodo, ki omogoča, da se bodo tudi v Sedražu in okolici lahko gospodinjstva modernizirala, da bodo gospodinjke uporabljale pralne stroje in druge pripomočke in ne nazadnje, da so Sedražani tudi znatno varnejši pred požarom. Vsaka vas ima namreč hidrant, ki bo omogočal gasilskemu društvu uporabo zadostnih količin vode. Naj torej zaključim. Želim, da bi Sedražani tako kot so skupno gradili, tudi skupno varovali ta vodovod. Upam, da bodo to storili, kajti ljudje smo pač takšni, da bolj cenimo tiste stvari, ki smo jih težko pridobili, kot pa tiste, ki jih dobimo brez večjega lastnega truda.

-kic-

PROBLEM POMANJKANJA UČITELJEV

O marsičem piše naš dnevni tisk, skoraj nič pa o aktualnem vprašanju, kot je pomanjkanje učiteljev na podeželskih šolah. Zelo prizadeto bi morali spregovoriti o naslednjih vprašanjih:

- KJE SO PO TOLIKIH REFORMAH V ŠOLSTVU UČITELJI?
- ZAKAJ SO KOLONE RAZPISOV VEDNO DALJŠE?
- ALI BOMO MORALI V ŠOLSKEM LETU 1971/72 NEKATERE ŠOLE ZAPRETI?
- ALI TUDI ZA TO SITUACIJO NI DEJANSKIH KRIVCEV?

Še in še bi lahko postavljali vprašanja, odgovor pa je po mojem mnenju dokaj preprost. Diktirati naše šolstvo skozi ljubljanska očala ni samo nesmisel, nepoznavanje razmer, temveč tudi huda krivica, ki se dogaja zopet le otrokom v slabših razmerah. Predvsem ti otroci čutijo posledice vseh ukrepov, ki so se porodili v Ljubljani. Eden takih ukrepov je vsekakor tudi ukinitve učiteljske. Prav za to ukinitve bi lahko rekli, da je bila za naše razmere preuranjena. Če so naši vodilni pedagogi z njo hoteli izpričati še tako lepe ambicije, če so še tako dobro mislili, so ga vendarle pošteno polomili. Posledice so vendarle hude. Vso pravico imamo, da jim to očitamo. Vsaj očitke naj samokritično sprejmejo! Zaradi napačnega ukrepa na fronti bo general odgovarjal celo s svojo glavo, kajti zaradi žrtev nekdo mora biti odgovoren. Zdaj so žrtve otroci, zlasti na podružničnih šolah, ki bodo mnoge ostale brez učiteljev.

V našem primeru gre za podružnične šole HENINA, JURKLOŠTER, zlasti pa za podružnično šolo LAŽIŠE. Vse šole imajo stanovanja, Jurklošter in Henina celo družinska, in vendar učiteljev ni. Celotna centralna šola RIMSKE TOPLICE je konec septembra še vedno brez učitelja slovenskega jezika. Vemo, da je podobna situacija tudi drugod, saj beremo vsak dan razpise v dnevnem tisku. Nevzdržna je zlasti ugotovitev, da je bil drugi (naknadni) razpis celo daljši od prvega.

Kdo je tega kriv? Kdo se zdaj trudi, da bi situacijo popravil? Vem, da se nekoliko bolj zavzemajo za štipendiranje priidnih učencev na pedagoški gimnaziji in pedagoški akademiji, vendar je to dosti premalo. Torej ne vemo dosti, kakšne so kadrovske perspektive v šolstvu. Lahko rečemo le to, da posledice čutijo samo tisti, ki niso prav nič krivi: učenci starši in šolniki na terenu.

Iz vsega lahko sklepamo, da slovenska družba še ni bila na taki stopnji, da učiteljski poklic še ni bil dovolj stimuliran in privlačen, kar bi lahko končno omogočilo takšen ambiciozen ukrep, kot je ukinitve 5-letnega učiteljskega študija. V drugih republikah, zlasti v Srbiji, imajo »hiperprodukcijo«, se pravi veliko nezaposlenih učiteljev, pa si takšnega ukrepa niso privoščili.

Vsi se strinjamo, da mora biti učitelj kar najbolj izobražen in da je višja izobrazba učitelju zares potrebna in primerna. Kljub vsemu pa ne smemo dopustiti, da bi zaradi tega cilja zopet žrtvovali le tiste otroke, ki so bili že doslej žrtve. Učitelja, ki si lahko danes po mili volji izbira delovno mesto, štiti celo zakon o delovnih razmerjih, otroka v oddaljenih krajih pa zgleda, nihče ne štiti!

Stališče, da je poglavitni vzrok za tako situacijo slaba kadrovska politika v občini, da občine premalo štipendirajo, kar navajajo nekateri predstavniki republiških prosvetnih organov, in celo komentatorji na te-

leviziji, odločno odklanjam, že zategadelj, ker za taka stališča nimajo dovolj argumentov in ker so se odločili za ukinitve učiteljske na osnovi napačnih izračunov. Še tega niso izračunali, kolikošno množico učiteljev bodo pobrali varstveni oddelki in oddelki podaljšanega bivanja po mestih. Najbolj vznemirljivo pa je to, da na primer položaj Osnovne šole Rimske Toplice vsi »razumejo«, nihče pa se zaradi tega, da bomo morali podružnično šolo Lažišče zapreti, če v nekaj dneh ne dobimo vsaj enega učitelja, ne vznemirja.

Kako lepo se sliši, da je šola »ustanovljena posebnega družbenega pomena«, a vendar, kako boleče je spoznanje, da avtorji takih izjav še niso doslej ničesar ukrenili, da bi rešili tiste otroke, ki obiskujejo »ustanovljene posebnega družbenega pomena« v oddolnih in zapostavljenih krajih.

MILKO VAHČIČ
ravnatelj Osnovne šole
Rimske Toplice

MODERNA OSNOVNOŠOLSKA MATEMATIKA

V šolskem letu 1971/72 uvajamo novo matematiko v vseh prvih razredih osnovnih šol v Sloveniji.

S to novostjo bo šola dala učencem osnovne šole temelje moderne matematike, na katerih se razvija logično mišljenje in potrebno znanje matematike v srednjih, višjih in visokih šolah.

Nova matematika prinaša nekatere stvari, ki morajo biti dostopne vsem otrokom, tudi tistim, ki se bodo zadovoljili samo z osnovnošolsko izobrazbo in si poiskali delo, ki ne bo zahtevalo višjega znanja. Otrok mora po končani osnovni šoli obvladati tista glavna poglavja iz matematike, ki sodijo med osnovno znanje sodobnega človeka. Današnji otroci so precej bolj razviti in razgledani. Dogajanja v sodobni znanosti in tehniki, s katerimi se vsak dan srečujejo na vsakem koraku, jim mimo šole in ob šoli oblikujejo umske sposobnosti in buče vedoželjnost. Zato je važno, da začnemo v otrokih razvijati in v večji meri gojiti sposobnost za samostojno mišljenje in logično sklepanje. Doslej smo otrokom servirali dejstva, podatke, trditve, ob novi matematiki pa jih bomo skušali pripraviti do tega, da bi se z lastno pametjo dokopali do nekaterih spoznanj.

Najvažnejše pri vsem je, da bodo lahko sodelovali in tudi bodo vsi otroci, tudi tisti, ki bi jim računstvo prav gotovo delalo težave. Snov bodo pridobivali nekako igrave. Zahtevnost nalog pa se bo postopoma večala. Razvitejši učenci bodo dobivali težje, bolj komplicirane naloge, da se ne bodo dolgočasili, medtem ko bodo nekoliko počasnejši imeli dosti posla z manj zahtevnimi.

Učitelj torej ne bo učence več »učil«, ampak skrbno in načrtno pripravljati ustrezne matematične situacije s katerimi bo usmerjal učence, da bodo opazovali, primerjali, klasificirali, izbirali po določenih lastnostih, posploševali in zaključevali, skratka uporabljali višje oblike mišljenja in ga pod vodstvom učitelja razvijali. Učitelj bo le vzbujal stvarjalnost učencev, vendar pa bo upošteval njihove individualne sposobnosti.

Posebna vrednost nove matematike je, da bo odsevala in odmevala tudi pri drugih predmetih. Pri pouku nove matematike ne bo nobenih pasivnih poslušalcev in gledalcev, vso učno uro bodo delali vsi učenci, prisiljeni bodo misliti in po pameti ukrepati.

Zavod za šolstvo SR Slovenije je na ta korak šole temeljito pripravil. Učenci in učitelji so primerno oskrbljeni z materialom, ki ga bodo pri sodobnem pouku matematike potrebovali. Mnogo tega pa bodo učitelji elementarci tudi sami pripravili.

Učenci so kot bilke, ki rastejo in prav je, da imajo vse bilke dovolj sonca, zraka, prostora in možnosti, da krepko zrastejo in se dobro pripravijo na svojo življenjsko nalogo.

JOŽA LIPOVŠEK
učiteljica

RAZVOJ KULTURE V NOVIH POGOJIH

O kulturi, o kulturnem življenju, o zaostajanju kulture za splošnim družbenim razvojem, o težkem materialnem položaju kulture je bilo že veliko povedano. Problemi na tem področju niso novi, niso odraz samo današnjega stanja, temveč so prisotni že dolgo vrsto let, da ne rečem desetletij. Čeprav smo za probleme vedeli, jih nikakor ni bilo možno rešiti, vsaj ne v takšni meri, da bi se stanje bistveno izboljšalo. Kultura je zato več ali manj živovarila. Denar, ki je bil namenjen za razvoj kulture, ni zadoščal za takšen razvoj kulturnih dejavnosti, da bi lahko šle v korak s splošnim družbenim in gospodarskim razvojem.

Kultura prav gotovo ni sama sebi namen, ampak ima zelo širok pomen, širok vpliv tako na razvoj vsakega posameznika kot tudi na razvoj celotne družbe. Zaostajanje kulture za obćim napredkom nedvomno vpliva tudi na razvoj gospodarstva, družbenih služb, na razvoj demokratičnosti in temeljnih značilnosti socialistične družbe. Kjer jim je uspelo razviti višjo produktivnost dela in višji standard delovnega človeka, so povsod posvečali tudi raznim kulturnim dejavnostim in kulturni vzgoji svojih članov kar največjo skrb. Iz kulture raste namreč človekova zavest, svobodna človekova osebnost, zavest v premagovanju zaostalosti. Kultura je vzgojna in ustvarjalna. Zato tudi ni nikoli odveč poudarek, kako neprecenljiv je pomen kulture za človeka.

Vsi, ki so se ukvarjali s kulturo in ji hoteli dati primerno mesto v naši družbi, so se vedno znova soočali z zahtevo po večini materialnih možnosti kot temeljnem in prvem pogoju, da bi vzpodbudili kulturna prizadevanja in začeli uspešno načrtovati in usmerjati tudi kulturo. Prav tako je vse bolj dozorevala tudi zahteva po vzpostavitvi enakopravnega položaja kulture z drugimi dejavnostmi v naši družbi. Vse te zahteve dolgo časa niso našle plodnih tal. Upajmo, da je z letošnjim letom na tem področju napravljen pomemben preobrat; kultura bo v naslednjih letih in deloma že tudi letos, svobodno in neodvisno, niti stala namreč od konca lanskega leta dalje v veljavi dva zakona: prvi ureja ustanavljanje kulturnih skupnosti, ki bi naj v bodoče skrbela za razvoj kulturnih dejavnosti, drugi pa ureja samo financiranje tega razvoja. S tem je podana samoupravna, sistemska rešitev razvoja kulturnih dejavnosti, na razpolago pa bo za razvoj kulture tudi precej več denarja.

Kulturna skupnost, ki je bila maja letos ustanovljena tudi v občini Laško, pomeni tisto skupnost, katere sestavni del smo pravzaprav mi vsi. Vsi smo — na ta ali na oni način — člani, udeleženci v kulturnem življenju občine. Pri tem mislim na samoupravno organiziranje kulturne skupnosti ali v prispodobni povedano: o sprožitvi tistega mehanizma, ki dosedaj ni deloval. Skupščina kulturne skupnosti, kot novo samoupravno telo kulturne skupnosti, bo morala biti zato res ustvarjalna in delovna, nikakor pa ne samo forumsko formalna združba predstavnikov. Skupščina bo morala kot razumni

PAVEL AJDNIK, dipl. oec.

gospodar razsojati o kulturnem razvoju v najširšem pomenu besede, ohranljati bo morala našo kulturno dediščino, spodbujati k ustvarjalnosti ter preverjati svoje odločitve pri vseh udeležencih kulturnega življenja javno, demokratično in samoupravno.

Kulturne skupnosti pomenijo novo kvalitativno višjo obliko samoupravnega povezovanja kulturnih ustvarjalcev, občanov in organizacij, ki jih zanimajo kulturne dobrine, da bi s skupnimi prizadevanji uresničili interese naših delovnih ljudi na področju kulture. Zato si kulturne skupnosti ne smemo predstavljati le kot distributerja, kot razdeljevalca denarja, temveč predvsem kot ustvarjalca kulturne politike, kot snovalca in uresničevalca kulturnih programov. Prav programi bodo morali biti temelj za delovanje kulturnih skupnosti. Ze sam zakon nalaga številne naloge: proučevanje razmer v kulturi na svem področju, usmerjanje kulturne dejavnosti v okvirih načrtovanja splošnega družbenega razvoja dajanje pobud za družbeno dogovarjanje, itd.

Z ustanovitvijo kulturne skupnosti, ki ima v svoji skupščini predstavnike kulturno prosvetnih organizacij, kulturnih zavodov, delovnih organizacij, družbeno politične skupnosti, družbeno političnih organizacij itd. prihaja tudi do samoupravnega povezovanja, ki naj preseka odtujenost kulture od politike, kulture od gospodarstva. Prav je, da se vsi ti predstavniki seznanijo s pestro problematiko materialnih in vseh drugih možnosti za kulturno in umetniško ustvarjanje, saj se bodo tako laže opredelili v dobro kulturi na vseh stopnjah delitve dohodka.

Ob ustanovitvi kulturne skupnosti prav gotovo še ne moremo pričati,

da bodo na mah rešeni vsi problemi, ki so se na področju kulture nabirali več let. Ustvarjamo pa s tem mesto, kjer bo te probleme možno začeti reševati na do sedaj najboljši način. Pri tem ne bomo kulturni delavci sami, temveč bodo z njimi tudi tisti, ki so dolžni in upajmo, tudi pripravljeni skupno z njimi v taki samoupravni povezanosti uresničevati interese kulture. Kulturna skupnost bo s svojo skupščino tisti organizem, v okviru katerega se bodo kulturni delavci in ustvarjalci kulture zavzemali za svoje in družbene koristi, pa tudi za odpravo težavnega gmojnega stanja v kulturi, za zasnovo in uresničevanje programov, reševali bodo številne probleme, ki jim jih je do sedaj največkrat urejeval in reševal kdo drug.

Kulturna skupnost naj bi bila torej v bodoče prvi in glavni oblikovalec kulturne ravni v občini. Začetek ne bo lahek, saj je to povsem nova oblika urejanja in razvoja kulturne dejavnosti. Ob dejstvu, da je prvič pri nas urejen tudi sistem financiranja kulture, da je s tem podana tudi vsaj osnovna materialna podlaga za nadaljnji hitrejši kulturni razvoj, lahko pričakujemo, da slabše kot je bilo, ne more in ne sme biti. Uzakonjen sistem kulturnih skupnosti je treba zato samo pozdraviti, ga sprejeti in izpopolnjevati, kultura pa bo tako po dolgih letih začela dobivati v naši samoupravni družbi tisto mesto, ki ji kot kulturnemu narodu tudi pripada.

25 LET GASILSKEGA DRUŠTVA JAGNENICA

Gasilsko društvo Jagnjenica je 22. avgusta letos slavilo 25 let obstoja. Ustanovljeno je bilo leta 1946. Ob tej priliki je bil razvit tudi prapor društva, na katerem je nad dvesto žebličkov in spominskih trakov darovalcev.

Proslave in razvitja so se udeležila društva iz Obćinske gasilske zveze Laško in iz sosednjih obćin. Veliko zanimanje je bilo tudi od domačih in drugih obćanov, saj je bil prireditveni prostor ves čas med proslavo in kasneje dobro obiskan.

Prireditveni odbor se iskreno zahvaljuje vsem, ki so prispevali za nabavo prapora, vsem, ki so sodelovali pri prireditvi in na proslavi in tudi vsem, ki so se proslavi udeležili.

POBUDE ZA NOVO SEZONO

Že nekaj let je upravni odbor TURISTIČNEGA DRUŠTVA RIMSKE TOPLICE želel organizirati izlet članov društva, ki s svojim delom in nudenjem turističnih uslug največ pripomorejo k razvoju turizma v Rimskih Toplicah.

V četrtek — 23. septembra — smo se zato že ob 6. uri zjutraj zbrali pred Staro pošto. Nestrpnost smo čakali na avtobus, ki naj bi nas popeljal v lepo urejene turistične kraje in v zakladno zbranih okrasnih rastlin — Volčji potok. No, zataknilo se je že na začetku. Z neplanirano zamudo nas je Izletnikov avtobus sicer odpeljal in le pripeljal do Trojan v lepo sončno jutro. Tu smo izstopili in počakali kar debelo uro na drug avtobus, ki je bil nekoliko urnejši in sigurnejši, saj prvega ne bi uspelo, da bi nas pripeljal do konca poti! Slab začetek — dober konec, pravi pregovor, in tako je tudi bilo.

Na prvo postajo — v VOLČJI POTOK smo prišli z zamudo domala dveh ur, vendar nas je vedno dobrovoljni direktor ARBORETUMA ing. MIHA OGOREVC le počakal, da nam je strokovno razkazal lepote in posebnosti vzgojenega okrasnega drevja, grmičja ter urejenosti in zgodovinske posebnosti celotnega parka. Z željo, da pridemo na ogled arboretuma spomladi, ko bo vse v cvetju, smo se poslovili in odhiteli dalje skozi Kamnik v KAMNIŠKO BISTRICO. Kako bogato okrašena so okna in vrtovi vzdolž poti v predmestju in mestu Kamnik. Čutili je vpliv arboretuma v vsej neposredni okolici.

V KAMNIŠKI BISTRICI smo bili navdušeni nad lepoto naših planin, ki so se kopale v jesenskem soncu in smo jih opazovali iz neposredne bližine. Le čas nas je neusmiljeno priganjal, ker smo pač želeli videti čim več naših lepo urejenih krajev.

GORNJI GRAD s svojimi zgodovinskimi spomeniki, urejenostjo in cvetjem nas je kar prijetno prenetil. Zanimivo, da so stare hiše prav tako okusno obnovljene in lepe, kot novejša. Lokali, preurejeni v starih gostilnah, so kar nekam bolj domače privlačni kot moderni. Razveseljava je poleg urejenosti še prijaznost, na katero smo naleteli v lokalih.

Zanimivost, katero naj bi noseli in bi jo mogli razvijati tudi naši kmetje v mirnih vaseh, kmečki turizem v praksi, smo si ogledali na kmetiji naprednega kmeta PETRA JEŽA v neposredni bližini LUC, par sto metrov od ceste v bregu, z lepim razgledom proti Lučam.

Samo pet članov družine (stara mati 84 let!) oskrbuje v sezoni do 20 turistov. Vse je res vzorno urejeno od kuhinje, jedilnice (kmečka izba) ter eno in dvoposteljnih sob z mrzlo tekočo vodo v vsaki sobi. Hlev, ki je moderno urejen, je bil sicer prazen, ker je živina še na pašu v hribih. Priznajo, da je sicer v sezoni treba trdo delati, vendar to delo ni težje od dela na polju.

Zanimivo, da prihajajo eni in isti gostje že leta in da novih sploh ne morejo več sprejeti. Čist zrak, dobra domača postrežba in kar je glavno — mir —, privabljajo redne goste.

Tudi v naših vaseh bi nemara bili podobni pogoji, le začetni bi bilo treba s kmečkim turizmom. Nehote smo pomislili na naše vasi: MOČILNO, SVIBNO, VRH, BREZE, JURKLOSTER, MRZLO POLJE in še druge. Se bo kdo ojunačil in začel?

V SOLČAVI pri KOMPANU smo v prijetnem vzdušju zaključili našo strokovno izletno ekskurzijo s sklepom, da bo treba za novo sezono še marsikaj polepšati tudi v Rimskih Toplicah.

Vsem, ki so omogočili organizacijo tako koristnega izleta — iskrena hvala! Udeleženka

REZULTATI FLUOROGRAFSKE AKCIJE

Inštitut za pljučne bolezni in tuberkulozo na Golniku i vede v skladu s štiriletnim programom fluorografiranja prebivalstva v SR Sloveniji vsako četrto leto fluorografsko akcijo tudi v občini Laško.

Letos je bilo množično fluorografiranje naših občanov v času od 9. do 17. avgusta.

Akcija je potekala točno po programu, ki ga je izdelal pristojni upravni organ s sodelovanjem občinskega štaba za fluorografiranje. Fluorografiranje sta izvedli dve ekipi inštituta Golnik. Vsaka ekipa je imela po dve strokovni osebi, zaposleni pri inštitutu, po 5 oseb (evdentičarja, tušerja, dva pisarja in osebo za pomoč pri rentgenskem aparatu) pa je vsaki ekipi oskrbela občina.

Vreme je bilo v času akcije zelo ugodno. To je pomembno predvsem zato, ker se udeleženci pripravljajo za slikanje na prostem in zato ni nevarnosti prehladov, možna pa je tudi večja udeležba.

Od 11.149 prebivalcev občine Laško, starih nad 24 let, je bilo radiofotografiranih 10.011 oseb. Vsi fluorografski filmi so že bili oddani na Golnik in pri 276 osebah so bile ugotovljene takšne spremembe na pljučah oz. srcu, katere zahtevajo podrobnejšo preiskavo v dispanzerju za pljučne bolezni in tuberkulozo. Dispanzer že pošilja vabila tem osebam v obliki tistična analiza še ni izdelana.

Udeležba na množičnem slikanju je bila 89,7 %, upoštevajoč opravičeno odsotne pa 98,9 %. Kot opravičeno odsotni so bili upoštevani vsi tisti občani, ki so v času slikanja bili na letovanju, ki so bili v nočnem zavetju, na zdravljenju v zdraviliščih in bolnicah, bolni na domu

ter vsi nepokretni. Po točno fiksnem razporedu za področje Slovenije, je bila fluorografska akcija v občini Laško v prvi polovici meseca avgusta, ko je skoraj največ delavcev na dopustih.

V celoti je akcija potekla zelo zadovoljivo.

Vse tiste občane, ki so že prejeli oziroma bodo še prejeli vabila za kontrolne postfluorografske preglede pozivamo, da se vabilom brezpogojno odzovejo, kajti pravočasno odkrivanje in zdravljenje odkritih bolezni je bil edini namen fluorografske akcije.

Ob zaključku je treba poudariti še eno:

Tudi ob fluorografiranju je velika večina občanov pokazala, da ima vedno razumevanje in posluš tedaj, ko je treba nesebično in s skupnimi močmi podpreti človekoljubno akcijo. Večina občanov je namreč s svojimi prostovoljnimi prispevki rade volje in morda čisto preko svojih zmogljivosti podprla akcijo inštituta na Golniku za nabavo nove fluorografske aparature. Vsem tem občanom iskrena hvala!

H. D.

IZLET DRUŠTVA KANJIGOVODIJ

Spomladanski, so člani društva izlet, tudi za jesenski izlet, o soboto — 25. septembra. To pot so krenili proti Dolenjski. Vseh je bilo 32.

Člani so se ogledali na novo zgrajeno vseh vrst nageljnove. Ogledali tudi grad Mokrice in seveda jahalne konje. Po postanovi peči smo krenili do Srebrnice, kjer so med vinogradi pripravili prijeten glavni vrenemu vremenu, ki na razpoloženje, smo si ob koncu še in še takih srečanj.

NOVA STANOVANJSKO - POSLOVNA BLOKA POD STREHO

Že itak lepo mesto Laško ob Savinji dobiva z gradnjo in urbanistično strokovno načrtovanih objektov novo, privlačnejšo podobo. V panoramo mesta se severno od farovža in cerkve lepo vklaplja pravkar novozgrajeni dom upokoencev s svojo pestro fasado, južno od njiju pa nov, 14-nadstropni stanovanjsko-poslovni blok, ki je že pod streho in ki bo vseljiv okrog 1. marca 1972. V tem objektu bodo dobili stanovanja delavci Rudnika, »Volne«, Zdravilišča, Zdravstvenega doma, Stanovanjsko-komunalnega in gradbenega podjetja, Vojnega zdravilišča v Rimskih Toplicah in borci NOV, moderne bančne prostore pa SDK in podružnica Ljubljanske banke. V stavbi so predvideni še prostori za knjižnico in skupščinsko sejno dvorano. Objekt bo centralno ogrevan. Ob njem bo v vrtu nasproti otroškega vrtca urejen primeren parkirni prostor.

Nova stavba s svojo panoramsko lego še ne prihaja do svojega polnega izraza, ker jo zakrivata stavba Komiteja in Prislanova hiša. Po sedanjih študijah zazidave na tem prostoru, je predvidena v kasnejšem obdobju odstranitev omenjenih objektov in Hudohmetove hiše ter izgradnja novega objekta večje kapacitete severno od 14 stanovanjsko-poslovnega bloka, s čimer bi bila panorama tega mestnega predela dokončno prečiščena in formirana po predvidenem zazidalnem načrtu.

V zvezi z izgradnjo 14 stan.-poslov. bloka, pa tudi doma upokoencev se pojavljajo kritike, češ da bi se lahko zgradila za eno etažo višje. Vsekakor bi bile višje stavbe racionalnejše, tako pri gradnji, kot pri eksploataciji. Imeti pa je treba v vidu ostale činitelje, ki opredeljujejo urbanistične rešitve. Nova objekta sta vsajena v prostor starega

dela mesta z nižjimi stavbami, v katerem dominirata cerkev s farovžem na severnem delu mesta, na srednjem pa se nahajajo obsežnejši objekti: pomožna šola, hotel Savinja in občinsko poslopje. Iz tega razloga sta se morala nova objekta višinsko in prostorninsko dimenzionirati tako, da ne bi zasenčila starega dela mesta in da sta glede garbarita in mas v ravnotežju s srednjim delom mesta, predvsem v panoramskem pogledu.

Drugi objekt, ki se gradi v organizaciji Stanovanjsko-komunalno in gradbenega podjetja Laško, se gradi v Radečah pri bloku milice. Stavba je že pod streho in bo vseljiva konec tega leta. V njej bo 9 stanovanj, namenjenih za delavce »PETE«.

»KORE«, OSNOVNE ŠOLE, OBČINE IN BORCEV NOV. Poslovni prostori v pritličju so namenjeni za lekarno, trafik in poslovalnico Ljubljanske banke.

Z izgradnjo te stavbe se je zaključila veriga novih objektov od hotela Jadran proti Njivicam, kar popostruje izgled mestnega jedra v Radečah.

O nadaljnjih načrtih stanovanjsko-poslovne izgradnje je že bilo govora v dnevnem tisku. Omenim naj le-to, da se pravkar zasajajo lopate za gradnjo 8 stanovanjskega bloka milice v Laškem, pripravlja pa se gradnja 12 stanovanjskega bloka za Papirnico v Radečah in enakega bloka v Rimskih Toplicah.

MIRKO KOPAČ

OB DNEVU PLANINCEV

Planinsko društvo Rimske Toplice se je odločilo, da letošnji praznik planincev praznuje na Kopitniku. Načrtovali smo precejšen obisk, a je slabo vreme prekrizalo naše račune. Po dogovoru bi dne 12. 9. dopoldne obiskali kočo na Goreh, ki jo oskrbuje PD Dol, nato pa bi v skupini šli na naše zavetišče.

Na Goreh se je zbralo kakšnih 12 planincev, ki so okoli 11. ure prišli na zavetišče na Kopitniku. Že ko smo hodili proti zavetišču se je ulil dež, zato ni čudno, da skupin, ki bi morale priti iz Rimskih Toplic, ni bilo. Toda tisti, ki smo prišli na zavetišče, smo v prijetni družbi preživeli lep gorniški popoldan.

Mladinski odsek je načrtoval turo prek savinjskih alp v Kamniško Bistrico, kjer je bila za 12. 9. napovedana centralna proslava Dneva planincev. Od šest prijavljenih, so se ture udeležili štirje mladinci, ki so kljub dežju opravili zanimivo turo uspešno. Žal je tudi praznovanje

planincev v Kamniški Bistrici zmotil močan naliv.

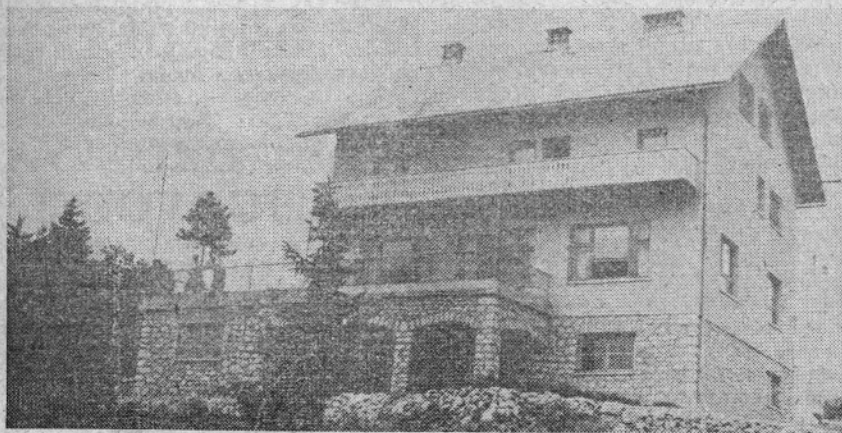
Planinci iz Rimskih Toplic, ki so se zbrali na Kopitniku, so na »izredni seji« ugotavljali dosežke društva v letošnjem letu in snovali načrte za naprej. Dogovorili smo se, da bomo nadaljevali obnovo zavetišča tudi v jesenski sezoni. Doslej smo obnovili streho in vgradili notranjo oblogo, ter z mineralno volno toplotno in zvočno izolirali vse zunanje stene. Močno si želimo, da bi še letos uspobili kuhinjo, kar bi omogočilo še večji gospodarski uspeh poslovanja na zavetišču.

Planinci Rimskih Toplic se trudimo, da bi na Kopitniku zgradili tak dom, ki bo prijeten za bivanje in skladen s prvobitno in neokrnjeno naravo tega alpskega predgorja, kakršno najdemo le še redkokje.

Pogovor je tekel tudi o vključevanju čimvečjega števila ljudi v planinsko društvo. Ugotovili smo, da nismo uspeli bistveno oživiti planinske ideje v Rimskih Toplicah. Vse premalo ljudi ve za naše napore in aktivnosti društva. Čeprav današnji človek vedno bolj potrebuje aktivni počitek po napornih poklicnih dolžnostih, le redki najdejo pot med aktivne planince. Velika slovenska planinska organizacija lahko nudi delovnemu človeku raznovrstno počitek oziroma rekreacijsko dejavnost, saj s svojo mrežo planinskih domov in zavarovanih poti omogoča gorsko aktivnost vsakomur, neglede na fizične sposobnosti, za mlade pa je tukaj še alpinistični odsek, kjer se zbirajo ekstremni ljubitelji gora.

O tem in še o čem drugem smo razpravljali v prijetno topli sobi zavetišča na Kopitniku, ko smo praznovali letošnji Dan planincev.

LEOPOLD PAVČNIK

KOČA V GOREH — KOMAJ URO HODA ODDALJENA OD ZAVETIŠČA NA KOPITNIKU

800 LET JURKLOŠTRA (5)

Kjer so se novi redovniki naseljevali, so si po vzgledu prve kartuzije izbrali samotne kraje ob tekoči vodi, ki je bila potrebna zaradi pitja in zaradi rib. Tudi Jurklošter je bil dovolj samoten in Gračnica je imela zanje dovolj rib. Vsaka kartuzijanska naselbina je imela tudi dva samostana. Vsak od obeh samostanov je imel svojo cerkev. Zgornja je bila večinoma posvečena sv. Janezu Krstniku, ki je kot puščavnik zaščitnik teh samotarjev, v spodnjem samostanu pa je ponavadi bila Marijina cerkev. Obiskovalci so smeli samo do spodnjega samostana, tako da so očetje v zgornjem samostanu bili popolnoma nemoteni in jih tudi ni motil hrup, ki ga je povzročala živina in dela v spodnjem samostanu; tako so očetje lahko v miru prepisovali knjige.

Vsak kartuzijanski pater prebiva v svoji hišici. Imenujejo jo sicer celica, toda to je prava enonadstropna hišica z vrtilčkom, ki ga pater sam obdeluje po svojem okusu. V prtiličju hišice ima delavnico, kjer ima postavljeno stružnico, skobeljnik in podobno, da opravlja vsak dan tudi ročna dela (mizarska, strugarska itd.); nekateri menihi izdelujejo razne predmete, ki imajo umetniško vrednost (glinaste figure, kovinske svetilke itd.). Poleg delavnice je tudi drvarnica, kjer si vsak sam sežaga in nacepi drva. V I. nadstropju ima vsak menih 2 sobi; v prvi si je nekda ob delavnikih kuhal, sedaj mu pa ob delavnikih nosijo hrano v hišico, ob nedeljah pa že od nekda obedujejo vsi skupaj, v drugi sobi pa ima posteljo in pisalno mizo. Tukaj so nekda prepisovali knjige. Vsak samostan sprejme toliko patrov, kolikor je zanje hišic; ponavadi jih je bilo 13. Vsak pater preživi ves dan v hišici, le trikrat na dan gre v cerkev. Sredi noči prekinejo menihi spanje in v cerkvi pojejo skupno nočne molitve, nato ponovno zaspijo. Zjutraj se zberejo v cerkvi k maši, kjer tudi vsi prepevajo, popoldne pa odpojejo v cerkvi večernice. Med tednom torej ni prilike, da bi patri s kom govorili (to jim je tudi omogočalo nemoteno prepisovanje knjig), ob nedeljah pa skupno obedujejo in preživijo dan skupno, pri tem je tudi prilika za razgovor, enako tudi med sprehodom, ki ga opravijo enkrat na teden izven samostana. Hrana je skromna, kot smo že omenili za sv. Bruna in njegove tovariše: mesa ne jedo nikdar, pač pa uživajo ribe, jajca, sir, testenine, zelenjavo, sadje in vsak dan vino.

Zaradi takega načina življenja ima vsak kartuzijanski samostan poseben zunanji izgled; takoj opazimo redovniške hišice, ki so med seboj in cerkvijo povezane z dolgim hodnikom in tudi v Jurkloštru je bilo tako. Dolgi hodnik tvori ponavadi pri samostanih velik četverokotnik, na zunanji strani so prizidane hišice, znotraj četverokotnika pa je pokopališče. Menihe pokopavajo skromno, brez krste, samo na deski, grobovi so vsi enaki, samo s križem, brez napisu.

V vsakem kartuzijskem samostanu si menihi volijo predstojnika (priorja). Prvotni kartuzijanski samostan sv. Bruna se imenuje Velika kartuzija in njen prior je obenem redov-

VELIKA KARTUZIJA V FRANCJI POD ALPSKIMI VRHOVI. PO NJENEM VZORCU SO BILI ZIDANI VSI KARTUZIJSKI SAMOSTANI — TUDI JURKLOŠTER

ni general, to je vrhovni predstojnik vseh kartuzijanov. Priorji vseh kartuzijanskih samostanov se vsaki dve leti zberejo v Veliki kartuziji v Franciji, kjer razpravljajo o skupnih zadevah. Velika kartuzija v Franciji je svetovno znana tudi po odličnem likerju zelene barve, ki ga tam izdelujejo in ki se imenuje po francoskem nazivu za kartuzijo — chartreuse.

Tudi v Jurkloštru sta bila nekda dva samostana in dve cerkvi. Pozneje so ta način opustili in so se bratje

naselili v velikem samostanu. Med enim in drugim samostanom so se začeli namreč naseljevati drugi ljudje, da so ponekod nastajale prave naselbine, kar je motilo samostanski mir. Tako se okrog leta 1400 začnejo povsod bratje seliti iz spodnjih samostanov v zgornji (večji) samostan. Tudi turški vpadi so pospešili to selitev, ker so tako utrdili samo en samostan z obrambnimi stolpi. Od tedaj dalje ima vsak kartuzijanski samostan poleg velikega hodnika ob katerem so hišice za očete (patre) in majhnega hodnika, kjer so skupni prostori (jedilnica, kuhinja, sejna dvorana, knjižnica) tudi poseben trakt, kjer so sobe za brate (fratre) in goste (seveda samo za moške, ker je ženskam vstop v vsak samostan prepovedan) ter gospodarska poslopja. Cerkev stoji ponavadi v sredi med temi prostori.

Kartuzijanski red ima pri cerkvenih opravilih svoj lasten, kartuzijanski obred in ne rimskega, ki ga vsi poznamo. Kartuzijanski obred je obdržal zelo stare obredne prvine, ki so se v sedanjem rimskem obredu že zdavnaj spremenile in učinkuje mnogo bolj preprosto kot rimski obred. Značilno za kartuzijanski obred je, da ne pozna v cerkvi nobene druge glasbe razen petja. Zato je prostor, kjer so v naših cerkvah orgle (pevski kor), v kartuzijanskih cerkvah namenjen gostom, da od zgoraj kot z galerije ali balkona prisostvujejo obredom, ker v cerkev ne smejo. Zato je v Jurkloštru pevski kor tako velik in ima dostop tudi iz I. nadstropja. Kartuzijanske cerkve so zelo ozke, saj so namenjene samo menihom, verniki tako nimajo vstopa vanjo (oz. samo gostje na zadnjo galerijo). Pri samostanskem vhodu je na zunanji strani ponavadi posebna kapela, ki jo lahko obiskujejo tudi ženske.

Posebnost kartuzijskega obreda je tudi ta, da med bogoslužjem ne zveni ministrant z malim zvončkom, ampak z velikim zvonom; stolp mora biti nameščen na strehi tako, da pride vrv od zvona ravno pred oltar (ponavadi je tak stolp na sleмену), da od tam lahko zvonijo in se zvone nje sliši po vsem samostanu. Vsako popoldne pred večernicami imajo navado, da menih, ki prvi pride v cerkev, zveni tako dolgo, da pride drugi, ki prevzame vrv od prvega; tako si podajajo vrv in kličejo z zvonjenjem drug drugega, dokler ne pride v cerkev zadnji.

(NADALJEVANJE PRIHODNJIČ)

60 LET GASILSKEGA DELA V VRHOVEM

Prostovoljno gasilsko društvo Vrhevo je v okviru krajevnega praznika Radeče in okolice 3. oktobra pod pokroviteljstvom predsednika občinske skupščine MIHE PROSENA proslavilo 60-letnico svojega obstoja in obenem tudi prevzem gasilskega avtomobila. Ta avto bo zelo velikega pomena ne samo za Vrhevo, temveč tudi za bližnjo in daljnjo okolico.

O tem jubileju bi želel na kratko opisati delo društva od leta 1911 do danes.

Iz zapisnika, ki se še nahaja v arhivu, je razvidno, da prvi zametki o ustanovitvi društva segajo v leto 1910. Takrat so se zbrali napredni kmetje, da bi ustanovili gasilsko društvo (požarno obrambo). S predlogom so prišli pred takratni občinski urad v Radečah (predsednik je bil

Križnar,) ki je vzel njihov predlog na znanje in tudi odobril, da se ustanovi požarna obramba v Vrhovem. In tako je bilo leta 1911 društvo registrirano.

Za začasnega načelnika je bil izvoljen pokojni Matija Kožar. Zanimivo je, da je prvi odbor moral založiti precej svojega denarja, preden je bilo društvo registrirano. Že leta 1912 so pričeli z gradnjo gasilskega doma, ki je služil svojemu namenu do leta 1954.

Leta 1922 so si nabavili ročno brizgalno. Ker ta ni odgovarjala, so leta

1928 kupili novo ročno brizgalno, ki je še sedaj v dobrem stanju.

Kakor drugod po naši domovini, tako tudi v Vrhovem okupator ni prizanesel. Vsi, ki so padli med NOB, so bili gasilci. Tov. Zimšek Anton je bil celo načelnik leta 1913.

Takoj po vojni je v Vrhovem delo v gasilskem društvu ponovno zaživelelo. Društvo je bilo zelo aktivno, saj ima polno priznanj z raznih tekmovanj.

Od leta 1954 dalje smo zgradili novo gasilsko orodjarno in prosvetni dom. Nabavili smo 2 motorki z lastnimi sredstvi.

Leta 1957 smo zgradili ob pomoči Krajevne skupnosti Vrhevo nov vodovod in hidrante. Nabavili smo tudi nove uniforme in še več drugega gasilnega orodja.

Društvo ima tudi svoj prapor, ki ga je razvilo ob 50. obletnici svojega obstoja. - KRŽAN KARLO

KS LAŠKO

Zakaj tako in kako dolgo še?

V Laškem imamo dom »Dusana Poženela«, ki bi naj služil najširšemu krogu občanov za kulturne, telesno-vzgojne in druge namene. Kot vse kaže, pa temu ni tako in je korišćenje prostorov v domu za nekatere dejavnosti prepovedano. V telovadnico doma namreč nimajo dostopa člani »Partizana« društva za telesno vzgojo Laško in verjetno tudi ne drugi športniki iz Laškega.

Postavljam zato naslednje javno vprašanje:

Zakaj je prepovedan vstop športnikom in telovadcem v dom, oziroma v telovadnico doma v Laškem ter kako dolgo bo takšno stanje še trajalo?

Vprašanje postavljam zato, ker menim, da takšne odločitve niso na mestu in ker bi odgovor zanimal tudi širok krog občanov, predvsem pa še neposredno prizadete, ki pa jih ni malo.

Pavle Ajdnik, dipl. oec.

»Naše delo« izhaja mesečno — Izdaja Skupščina občine Laško — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Lev TIGAR — Uredništvo in uprava: Laško 1, telefon 73-045, interna številka 4 in 6 — Cena za vsako številko 1 din — Ziro račun pri Službi družbenega knjigovodstva, podružnica Laško št. 5071-637-55 — Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 15. dne v mesecu — Nenaročenih rokopisov ne vračamo. Tisk in klišaji GP Cetis Celje

RAZPORED DEŽURNE SLUŽBE VETERINARSKÉ POSTAJE LAŠKO

ZA OKTOBER 1971

V oktobru 1971 bo dežurna služba Veterinarske postaje Laško poslovala po naslednjem razporedu:

1971	Zivinozdravnik	TELEFONSKA številka
2. 10.— 4. 10.	Dipl. vet. Kolman Jakob, Laško	73-979
9. 10.—11. 10.	Dipl. vet. Vahtar Boris, Radeče	(Klicati postajo LM Radeče)
16. 10.—18. 10.	Malenšek dr. Slavko, Laško	73-996
23. 10.—25. 10.	Dipl. vet. Vahtar Boris, Radeče	(Klicati postajo LM Radeče)
30. 10.— 1. 11.	Dipl. vet. Kolman Jakob, Laško	73-979

Dežurstvo v zgoraj navedenih dneh traja od 12. ure prvega dne do 7. ure zjutraj tretjega dne.

Dežurni veterinar opravlja umetno osemenjevanje v času dežurstva na poziv lastnika plemenice na določenem mestu.

ZDRAVSTVENI DOM CELJE

RAZPORED DEŽURNE SLUŽBE

ZA OKTOBER 1971

V času od 1. 10. do 31. 10. 1971 bo dežurna služba zdravnikov za področje Laško in Rimske Toplice (od sobote popoldne do ponedeljka zjutraj tudi za območje Radeče) in k temu spadajoče okolice poslovala po naslednjem razporedu:

1971	Zdravnik
1. 10.— 3. 10.	Baburak-Grakalič dr. Vesna
4. 10.—10. 10.	Velikonja dr. Tone
11. 10.—17. 10.	Pečar dr. Samo
18. 10.—24. 10.	Baburak-Grakalič dr. Vesna
25. 10.—31. 10.	Dolanc dr. Jože

Potrebni obiski na domu naj se naročajo pri posameznih zdravnikih do 12. ure. Vsi bolniki in poškodovanci, ki jim je potrebna nujna zdravniška pomoč, naj se javljajo izven rednega delovnega časa dežurnim v ambulantni.